

مادران

چهارده معصوم (۴)

حیدر مظفری (ورسی)

فصل پنجم

شهریانو

مادر امام سجاد علیه السلام

مقدمه

در فتوحات ایران، شهربانو به دست مسلمانان اسیر شد و در مدینه به عقد امام حسین علیه السلام در آمد. شهربانو دارای طهارت نفس و صفای باطن بود. خداوند متعال او را از بلا یا حفظ کرد تا به مدینه برسد و با امام حسین علیه السلام ازدواج کند و فرزندی مانند سیدالساجدین علیه السلام به دنیا آورد که جهان از شعاع نورش روشن گردد. این افتخار و شایستگی نصیب این بانوی ایرانی گردید که ۸ امام از نسل امام سجاده علیه السلام و نوادگان آن بانوی بزرگوار باشند.

نام‌ها و لقب‌ها

محدثان و مورخان برای مادر بزرگوار امام سجاده علیه السلام نام‌های فراوانی ذکر نموده‌اند که عبارت است از: شهربانو، شاه‌زنان، جهان بانو، شهربانویه، جهان شاه، حرار، سندیه، سلامه، سلافه، خوله و غزاله^(۱). علامه مجلسی می‌گوید: نام مادر امام سجاده علیه السلام بنابر نظر مشهور، شهربانو دختر یزدجرد بن شهریار پادشاه عجم است.^(۲) در صحیفه حضرت زهرا علیه السلام، که نام تمام امامان و مادرانشان در آن آمده، نام مادر امام سجاده علیه السلام، شهربانو آمده است^(۳). یوسف بن حاتم شامی می‌گوید: مادر امام سجاده علیه السلام، دختر یزدجرد، دارای نسب معروف و بهترین زن عصر خود بود^(۴). امیرالمومنین علیه السلام او را مفتخر به لقب مریم یا فاطمه علیه السلام نمود؛

۱. الارشاد، ص ۴۹۲؛ کشف الغم، ج ۲، ص ۷۵؛ دلائل الامامه، ص ۱۹۴؛ أعلام الوری، ص ۲۵۶ و الفصول المهمة؛ ص ۱۹۹.

۲. جلاء العیون، ص ۸۳۱.

۳. ملحقات الحاق الحق، ص ۱۷.

۴. الدرّ النظیم، ص ۸۱.

زیرا او از زشتی‌ها پاک بود و مانند مریم علیها السلام فرزندی، زاهد و عابد داشت و نزد زنان، معروف به سیده زنان بود^(۱).

شهربانو کیست؟

گروهی وی را دختر یزدجرد، برخی دختر کسری، بعضی دختر سبجان الملک و برخی دختر ملک هرب دانسته‌اند^(۲).

مورخان درباره زادگاه مادر امام سجاد علیه السلام نیز اختلاف نظر دارند. بنابر نظر مشهور، او ایرانی است. برخی او را کابلی و برخی سندی دانسته‌اند. یعقوبی می‌نویسد: نام مادر امام سجاد علیه السلام، حرار بود. امام حسین علیه السلام او را غزاله نامید. گفته شده که مادرش از اسیران کابل بود.^(۳) یکی از نویسندگان لبنانی می‌گوید: یزدگرد از مدائن که در قسمت غربی ایران واقع است، به طرف کابل رهسپار گردید تا در آن جا از آبادی و سرسبزی کابل استفاده کند. در این سفر، یزدگرد دختران خود را نیز همراه خود برد. پس از مدتی، سپاهیان عرب به کابل حمله کردند و برخی قلعه‌های کابل را فتح کردند. یزدگرد دار فانی را وداع گفت و دخترانش اسیر شدند.^(۴) نیز نوشته‌اند: نام مادر امام سجاد، غزاله و به قول صحیح‌تر، شهربانو بود. پدرش در هرات از لشکر اسلام شکست خورد و به آسیابی گریخت. آسیابان، شبانه سر وی را جدا کرد و دخترش اسیر شد.^(۵)

۱. مناقب، ج ۴، ص ۱۹۰.

۲. اعیان الشیعه، ج ۱، ص ۵۷۹ و الرحم الطیب، ص ۴۰.

۳. تاریخ یعقوبی، ج ۲، ص ۳۰۳.

۴. زندگانی امام زین العابدین، ص ۱۰.

۵. خلاصه البیان فی احوال شاه زنان، ص ۱۳۰.

نیز نوشته‌اند: مادر امام سجاده علیه السلام، سندی بود. ^(۱)

راه یابی به مدینه

درباره این که شهربانو چگونه و در زمان کدام خلیفه به اسارت مسلمانان در آمد و به مدینه راه یافت، نظرهای مختلفی وجود دارد. بعضی روایات، اسارت او را در زمان خلافت عمر و بعضی در زمان خلافت عثمان و بعضی در زمان خلافت امیرالمؤمنین علیه السلام دانسته‌اند. اینک سه روایت مختلف را در این زمینه می‌آوریم.

۱. اسارت در زمان عمر

بنابر نقل ابن جریر طبری و قطب رواندی، امام باقر علیه السلام فرمود: زمانی که دختر یزدجرد بن شهریار، آخرین پادشاه عجم، را به مدینه آوردند تمام دختران مدینه به تماشای جمال او بیرون آمدند و مسجد از شعاع روی او روشن شد. عمر اراده کرد روی او را ببیند، اما او مانع شد و گفت: سیاه باد روز هرمز ^(۲) که تو دست به فرزند او دراز می‌کنی. عمر گفت: این گبرزاده مرا دشنام می‌دهد. عمر خواست او را آزار بدهد، که حضرت علی علیه السلام به او فرمود: تو که فارسی نمی‌دانی چگونه دانستی که دشنام است؟! عمر امر کرد نداکنند در میان مردم که او را بفروشند.

امیرالمؤمنین علیه السلام به او گفت: پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: بزرگان هر قوم را گرامی بدارید. عمر گفت: من هم از پیامبر صلی الله علیه و آله شنیدم که فرمود: هر وقت بزرگی از یک قوم بر شما وارد شد گرامی بدارید او را، گرچه با شما مخالفت بکند.

۱. مرآة الجنان، ج ۱، ص ۹۰.

۲. مراد وی این بود که اگر پدر بزرگش خسرو پرویز دعوت پیامبر را قبول می‌نمود، امروز نوادگانش به اسارت نمی‌رفت.

عمر گفت: پس با او چه کنم؟ امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود: او را واگذار که با یکی از مسلمانان ازدواج کند و مهر او را از سهم بیت المال حساب کن. من خدا و شما حاضران را شاهد می گیرم که سهم خود را از این اسیران آزاد کردم. بنی هاشم، مهاجران و انصار سهم خود را به آن حضرت بخشیدند. عمر گفت: علی، من نیز سهم خودم را به تو بخشیدم. حضرت علی علیه السلام همه اسیران را در راه خدا آزاد کرد. ^(۱)

۲. اسارت در زمان عثمان

سهل بن قاسم نوشجانی می گوید: حضرت رضا علیه السلام به من فرمود: می دانی که بین من و شما یک نسبت برتر است؟ من عرض کردم: ایها الامیر، آن نسبت چیست؟ آن حضرت فرمود: عبدالله بن عامر بن کریز، خراسان را فتح کرد و دختر یزدجرد بن شهریار، پادشاه عجم، را به اسیری گرفت و نزد عثمان بن عفان فرستاد. عثمان یکی از آنان را به حسن علیه السلام و دیگری را به حسین علیه السلام بخشید و این دو دختر نزد آن دو بزرگوار بودند. آن دختر که همراه امام حسین علیه السلام بود، در نفاس علی بن حسین علیه السلام ازدنیارفت. ^(۲)

۳. اسارت در زمان امیرالمؤمنین

حریث بن جابر حنفی، کارگزار حضرت علی علیه السلام در یکی از نواحی مشرق، دو دختر یزدجرد را به حضور حضرت علی علیه السلام فرستاد. آن حضرت، شاه زنان را

۱. دلائل الامامه، ص ۱۹۴؛ الخرائج والجرائع، ص ۵۲۸؛ نور الابصار، ص ۲۸۱؛ الدر المنظم، ص ۵۸ و بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۱۵.

۲. عیون اخبار الرضا، ص ۳۶۹؛ کشف الغم، ج ۲، ص ۸۲؛ تنقیح المقال، ج ۳، قسم ۲، ص ۸۰ و بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۸.

به فرزندش حسین علیه السلام بخشید و از او حضرت سجاد علیه السلام متولد شد و دیگری را به محمد بن ابی بکر بخشید و قاسم بن محمد از او به دنیا آمد. بنابراین، امام سجاد علیه السلام و قاسم، پسر خاله‌اند. ^(۱)

تفاوت زمانی در این روایات و ناسازگاری بعضی از آنها با تاریخ فتوحات اسلامی و انقراض سلسله ساسانی، سبب شده است که اخیراً نسب و زمان اسارت شهربانو و ازدواج امام حسین با زنی ایرانی به نام شهربانو مورد اختلاف و گفت و گوی فراوان واقع گردد. ^(۲)

به نظر می‌رسد روایت اسارت شهربانو در زمان عثمان، که شیخ صدوق نقل نموده، قابل اعتماد می‌باشد؛ زیرا شیخ صدوق مورد اعتماد همه علمای شیعه است و این روایت وی با نظر مسعودی که قتل یزدجرد را در سال ۳۱ ه.ق، در زمان خلافت عثمان دانسته است، ^(۳) سازگاری دارد.

علامه مجلسی درباره روایت اسارت شهربانو در زمان عمر، می‌گوید: این خبر بعید است صحت داشته باشد، زیرا اسارت خاندان یزدجرد بعد از قتل او و در زمان خلافت عثمان واقع شده است، نه در زمان خلافت عمر. افزون بر آن، همه پذیرفته‌اند که ولادت امام سجاد علیه السلام در سال ۳۸ ه.ق. واقع شده است. بعید است شهربانو از زمان عمر تا سال ۳۸ ه.ق. باردار نشده باشد ^(۴).

۱. الارشاد، ص ۴۹۲؛ روضة الواعظین، ص ۱۷۲؛ اعلام الوری، ص ۲۵۶ و الدر المنظم، ص ۵۷۹.

۲. ر.ک: زندگانی علی بن حسین، ص ۲۵ و خلاصة البیان فی احوال شاه زنان، ص ۲۵.

۳. مروج الذهب، ج ۱، ص ۲۹۰.

۴. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۱۰.

خواب ملکوتی شهربانو

شهربانو می‌گوید: قبل از آمدن لشکر اسلام، در خواب دیدم حضرت رسول ﷺ و امام حسین ﷺ داخل خانه ما شد و مرا برای امام حسین خواستگاری کرد و پدرم مرا به ازدواج او درآورد. شب بعد، حضرت زهرا ﷺ را در خواب دیدم که نزد من آمد و اسلام را بر من عرضه کرد و من در خواب، به دست آن حضرت مسلمان شدم. سپس فرمود: لشکر مسلمانان به این زودی بر پدر تو چیره خواهند شد و تو را به اسیری می‌گیرند و به زودی به فرزندم می‌رسی، و خدا نخواهد گذاشت که کسی دست به تو رساند تا آن که به فرزندم برسی. شهربانو در ادامه گفت: خدا مرا حفظ کرد که هیچ کس به من دست نرزد تا آن که مرا به مدینه آوردند.^(۱)

پرسش علی ﷺ و جواب شهربانو

شهربانو را به عنوان اسیر به مدینه آوردند. حضرت علی ﷺ از او پرسید: از پدرت در حادثه فیل سواران چه سخنی را به یاد داری؟ شهربانو گفت: به خاطر دارم که پدرم در آن هنگام می‌گفت هرگاه اراده خداوند در چیزی غالب شد همه آرزوها در برابر آن خوار و ناکام می‌گردد و هرگاه مدت عمر و شوکت به پایان رسید مرگ خواهد برسد و چاره‌ای جز تسلیم شدن در برابر آن نیست. حضرت علی ﷺ فرمود: پدرت چقدر نیکو سخن گفته است. همه مقدرات الهی بر تدبیر و

۱. الخراج والجراح، ص ۵۲۹؛ جلال‌العیون، ص ۸۳۳؛ بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۱۱ و منتهی الامال، ج ۲، ص ۳۱.

خواهش‌های انسان، پیروز می‌گردد. (۱)

ازدواج

بنا به پیشنهاد امیرالمؤمنین علیه السلام، دختر یزدجرد از فروش رهایی یافت و قرار شد یکی از جوانان مسلمان را، آزادانه به همسری خود بپذیرد. عده‌ای از جوانان خواهان ازدواج با او بودند. امیرالمؤمنین علیه السلام از شهربانو سؤال کرد: آیا قصد ازدواج داری؟ شهربانو سکوت کرد. حضرت علی علیه السلام فرمود: وی اراده و قصد دارد، فقط مانده‌است که چه کسی را اختیار نماید.

از حضرت علی علیه السلام سؤال شد: از کجا دانستید که قصد شوهر کردن را دارد؟ آن حضرت فرمود: روش پیغمبر صلی الله علیه و آله چنین بود که هر وقت دختری را نزد آن حضرت می‌آوردند تا او را به ازدواج کسی در آورد، پیامبر صلی الله علیه و آله از دختر می‌پرسید: آیا راضی به شوهر کردن هستی؟ اگر آن دختر به واسطه شرم و حیا، سکوت می‌نمود پیامبر صلی الله علیه و آله سکوت او را نشانه رضایتش می‌دانست.

حضرت علی علیه السلام از شهربانو سؤال کرد: کدام یک از خواستگاران را انتخاب می‌نمایی؟ شهربانو امام حسین علیه السلام را انتخاب نمود. برای بار دوم به او اجازه داده شد که کسی را انتخاب نماید. شهربانو باز هم امام حسین علیه السلام را انتخاب کرد. امیرالمؤمنین علیه السلام به شهربانو فرمود: چه کسی را ولی خود قرار می‌دهی؟ او عرض نمود: شما را. امیرالمؤمنین علیه السلام به حذیفه دستور داد خطبه عقد را بخواند. او نیز خطبه عقد را خواند. (۲)

۱. الارشاد، ص ۱۶۰.

۲. دلائل الامامه، ص ۱۹۵؛ مناقب، ج ۴، ص ۵۵ و بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۱۱.

سفارش علی علیه السلام به امام حسین علیه السلام

امیرالمومنین علیه السلام به امام حسین علیه السلام فرمود:

فرزندم، قدر این زن را نگهدار و از او محافظت کن و نیکی نما؛ که به زودی بهترین فردِ زمانش را بعد از تو، که سید عرب و عجم خواهد شد، به دنیا خواهد آورد.^(۱)

بازتاب ازدواج امام حسین علیه السلام با شهربانو

اعراب، ازدواج با کنیزان و غیر عرب را برای خود ننگ و عار می دانستند. ازدواج امام حسین علیه السلام با شهربانو بازتاب خوبی جهت از بین بردن این تعصبات خشک و بی روح داشت. یعقوبی در این باره می گوید: موقعی که امام حسین علیه السلام با شهربانو که کنیزی از عجم بود، ازدواج نمود و امام زین العابدین علیه السلام از وی به دنیا آمد، عرب ها متوجه کمال و منزلت و برازندگی ذاتی او شدند و آرزو می نمودند که ای کاش مادر آنان نیز کنیز می بود و بعد از آن به ازدواج با کنیزان رو آوردند.^(۲) مردی از قبیله قریش که مادرش کنیز بود، می گوید: روزی دوستم، سعید بن مسیب، به من گفت: دایی های تو کیستند؟ گفتم: مادر من کنیز است. سعید با شنیدن این سخن، از من روی گرداند و در نظرش کوچک آمدم. روزی نزد سعید بودم که امام سجاد علیه السلام وارد شد. سعید با نهایت احترام و تعظیم، با او برخورد کرد. وقتی

۱. احقاق الحق، ج ۱۲، ص ۶ و الخرائج والجراح، ص ۵۲۹.

۲. تاریخ یعقوبی، ج ۲، ص ۳۰۳.

آن حضرت تشریف بردند، به سعید گفتم: سعید، این مرد که بود؟ سعید گفت: او کسی هست که هیچ مسلمانی نیست که او را نشناسد. او علی ابن حسین علیه السلام است. پرسیدم: مادرش کیست؟ گفت: مادرش کنیز است. به سعید گفتم: پس چرا وقتی به تو گفتم مادرم کنیز است، از نظرت افتادم؟ سعید فوراً به اشتباه خود پی برد.^(۱)

آسمانی ترین بانوی پارسی

دختر یزدجرد در خانه پدر دارای عزت و شرف بود، ولی در دوران اسارت احترام او رو به افول گذاشت. خداوند چنین مقدر نمود که او در سرزمین غربت، در دوران اسارت، عزت و شکوه پیشین؛ بلکه هزاران بار فراتر از آن، را به دست آورد و به مقام پر افتخار همسر امام و مادر امام دست یابد. از این رو، حضرت علی علیه السلام درباره اش فرمود: «هی أم الأوصیاء الذریة الطیبة»^(۲)؛ «او مادر اوصیا از ذریه پاک است.»

شهربانو اولین زن پارسی بود که افتخار ورود به خاندان نبوت را پیدا کرد و مادر امام معصوم گردد؛ زیرا پیش از او، مادران امامان معصوم، همگی از عرب و از تبار هاشم بودند.

امام حسین علیه السلام پنج بار ازدواج کرد. اولین زن آن حضرت، شهربانو بود.^(۳) بنا به نظر شیخ مفید، علی ملقب به زین العابدین، نخستین پسر امام حسین علیه السلام و

۱. الکامل، ج ۲، ص ۴۹۲

۲. الخرائج والجراح، ص ۵۲۹ و بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۱۱.

۳. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۱۲۴.

شهربانو است. بنابراین، او از حضرت علی اکبر علیه السلام بزرگ تر است. (۱)
تنها فرزند شهربانو، امام سجاد علیه السلام، در مدینه، در خانه حضرت فاطمه علیها السلام قدم
به جهان نهاد^(۲) و سلسله امامت از نسل فرزند همین بانو امتداد یافت.

وفات

از تاریخ ولادت، ازدواج و درگذشت شهربانو اطلاع دقیقی در دست نیست.
بنابر نظر مشهور، تنها بانوی آسمانی پارسیان در سال ۳۸ ه.ق. در نفاس تولد امام
سجاد علیه السلام رحلت نمود. آسمانی ترین مادر پارسی نتوانست بیش از ده روز، سیمای
پرفروغ آسمانی ترین نوازده سال ۳۸ هجری را ببیند و آفتاب عمرش غروب کرد. (۳)
بر خلاف نظر مشهور، برخی مورخان، مانند ابن سعد و ابن خلکان - از
مورخان اهل سنت - می گویند: مادر امام سجاد علیه السلام پس از شهادت شوهرش، امام
حسین علیه السلام، زنده بود و امام سجاد علیه السلام بعد از شهادت پدرش، او را به همسری زبید
درآورد. روی این جهت بود که عبدالملک بن مروان امام را سرزنش نمود و امام
سجاد علیه السلام برای او نوشت: «لقد كان لكم في رسول الله صلى الله عليه وآله أسوة حسنة». (۴)
ابن شهر آشوب، به نقل از مقتل ابو مخنف می نویسد: «جاؤ بالحرم أسارى الا
شهربانويه فانها اتلفت نفسها في الفرات»^(۵)؛ تمام اهل حرم را به اسارت بردند
مگر شهربانو که خود را به آب فرات انداخت و هلاک نمود.

۱. الارشاد، ص ۴۹۱.

۲. دلائل الامامه، ص ۸۰.

۳. الارشاد، ص ۴۹۲؛ تاریخ قم، ص ۱۶۹ و عیون اخبار الرضا، ص ۱۲۸.

۴. وفيات الاعيان، ج ۳، ص ۲۶۹؛ الطبقات الكبرى، ج ۵، ص ۲۱۱.

۵. مناقب ابن شهر، ج ۴، ص ۱۲۱.

در اصول کافی، باب محدث بودن ائمه، آمده است: «عبدالله بن زید^(۱) برادر مادری علی (امام سجاد علیه السلام) است.» کمره‌ای - مترجم اصول کافی - در توضیح آن می‌نویسد: عامه گفته‌اند: عبدالله بن زید برادر مادری امام چهارم است؛ ولی طبق عقیده شیعه، امام چهارم از دختر یزدجرد است و مادرش بعد از زایمان، وفات کرد و آن حضرت برادر مادری نداشت^(۲).

حضرت رضا علیه السلام فرمود: مادر امام زین العابدین علیه السلام در نفاس از دنیا رفت و بعضی از کنیزان امام حسین علیه السلام، علی بن حسین علیه السلام را بزرگ کردند. امام زین العابدین علیه السلام کنیزی را که دایه‌اش نیز بود، به ازدواج غلام خود درآورد؛ ولی مردم گمان کردند آن بزرگوار مادر خود را به ازدواج غلام خود درآورده است.^(۳)

آرامگاه

بنابر نظر برخی مورخان، شهربانو در کوفه دنیا را وداع گفت و بنابر نظر بعضی، در مدینه. این اختلاف از اختلاف مورخان در مورد محل تولد زین العابدین علیه السلام ناشی شده است؛ زیرا بنابر نظر مشهور، شهربانو در نفاس فرزندش از دنیا رفت. یکی از نویسندگان معاصر درباره مکان تولد امام زین العابدین علیه السلام می‌نویسد: به نظر من، آن حضرت در کوفه به دنیا آمد، زیرا راویان و مورخان اتفاق نظر دارند که آن حضرت دو سال پیش از وفات جدش، امیر المؤمنین علیه السلام، به

۱. در مدارک عامه، مانند الطبقات والوفیات، از همسر شهربانو به نام زبید یاد شده و فرزندی به نام عبدالله نیز برای او ذکر شده است. ممکن است در نسخه کافی، زبید به زید تحریف شده باشد.

۲. اصول کافی، ج ۲، ص ۳۸.

۳. عیون اخبار الرضا، ص ۳۶۹ و اثبات الوصیه، ص ۳۱۸.

دنیا آمده است. بدیهی است که امام حسین علیه السلام و خانواده آن حضرت همراه امیرالمؤمنین علیه السلام در کوفه بودند و هیچ یک از آنان در طول خلافت آن حضرت، در مدینه اقامت نداشتند.^(۱) بنابراین، آرامگاه شهربانو در کوفه است؛ زیرا او در نفاس ولادت امام سجاد علیه السلام، وفات یافت.

در بسیاری از منابع، آمده است امام سجاد علیه السلام در مدینه به دنیا آمد و مادرش در نفاس تولد او، در مدینه وفات یافت و به خاک سپرده شد.^(۲)

۱. حیات الامام سجاد، ج ۱، ص ۵۳.
 ۲- الارشاد، ص ۴۹۲؛ فصول المهمه، ص ۲۰۱ و كشف الغمه، ج ۱، ص ۷۳.